

Inhoudsopgave

<i>Voorwoord</i>	9
<i>1. De schat van de Bijbel</i>	10
1.1 Mijn verhaal met de Bijbel	10
1.2 Het beste boek	17
1.3 Een berg die moet worden beklommen	21
<i>2. Rust</i>	30
2.1 Mijn verhaal van rust en onrust	30
2.2 De Bijbel en rust	38
2.3 Psalmen geven rust	44
2.4 Jezus geeft rust	49
2.5 Rust in je dagelijkse leven	52
<i>3. Regelmaat</i>	55
3.1 Onuitputtelijk	55
3.2 Discipline en regelmaat	62
3.3 Boeken die om regelmaat vragen	73
3.4 Regelmaat in bijbellezen	90
<i>4. Reinheid</i>	92
4.1 Leven volgens Gods regels	92
4.2 Praktische methodes voor persoonlijke bijbelstudie	101
<i>Ten slotte</i>	111

Voorwoord

Een boek om een boek te lezen. Is dat niet raar? Waarom zou je een boek nodig hebben om een ander boek te lezen? Toch is het niet vreemd in dit geval. Het andere boek betreft namelijk niet zomaar een boek. Het is het boek der boeken: de Bijbel. En als er één boek het waard is om er een ander boek voor te schrijven, dan is het de Bijbel. De Bijbel is alles ineen: literatuur, proza, roman, poëzie, thriller, non-fictie, geschiedkundig, futuristisch, je zou bijna nog zeggen: sciencefiction, maar daarvoor is het te realistisch. Het is een echte must-have.

Maar dan heb je er een, een bijbel. Eerst ligt hij op de salontafel, dan de keukentafel, dan op de trap, vervolgens op je nachtkastje, en dan? Is de volgende stap de boekenkast, of durf je hem open te slaan? Durf je te gaan lezen? Als je dat doet, kom je de eerste pagina's van het Oude Testament of Nieuwe Testament vast wel door. Maar de Bijbel is alleen aantrekkelijk als de woorden erin je raken. Als de Schrijver je hart verovert en je van Hem wil ontvangen: verborgen schatten, wijsheden en geschenken, voor jou bedoeld. Alleen daarom wil je de Bijbel toch al lezen?

Het is in elk geval waarom ik dit boek wil schrijven. Ik wil je motiveren om in de Bijbel te lezen, in de hoop dat je wordt geraakt, want alleen dan wordt de Bijbel het boek van je leven. Rust vinden en regelmaat creëren is daarbij een must. Want rust geeft je de kans om te ervaren wie je bent in de ogen van je Maker. En door regelmatig in de Bijbel te lezen, maak je het bijbellezen onderdeel van je leven.

Je vindt alles hierover in mijn boek. We beginnen met het belang van de Bijbel en je motivatie te gaan lezen (hoofdstuk 1). Dan volgt een hoofdstuk over rust (hoofdstuk 2), waarin ook de psalmen en de evangeliën worden besproken, als bijbelboeken waarin rust centraal staat. Dan de regelmaat (hoofdstuk 3) met daarbij aandacht voor bijbelboeken waarbij je een lange adem nodig hebt en concrete tips om het vol te houden. Tot slot denken we na over de uitwerking in je leven: reinheid (hoofdstuk 4). Dwars door het boek heen vind je de tien krachtige manieren om de Bijbel te blijven lezen: tien aansporingen die je helpen om steeds weer dat boek te pakken. Ik hoop en bid allereerst dat dit boek je zal helpen om de Bijbel opnieuw en steeds weer te lezen. Ook hoop ik dat dit geweldige boek van God iedere dag het verlangen in je opwekt meer te ontdekken over wat Hij schrijft voor jou. Ik dank de Schrijver van de Bijbel voor mijn schrijven in dit boek.

Ds. Arenda Haasnoot
Rijnsburg, 2019

1. De schat van de Bijbel

1.1 Mijn verhaal met de Bijbel

De psalm van het musje. Opa leest eruit voor: 'Zelfs vindt de mus een huis en de zwaluw haar nest.' Ik kijk naar hem op en zie zijn ontzag en eerbied voor de Bijbel. De Bijbel moet ontzettend belangrijk voor hem zijn, denk ik. Anders straal je zoiets niet uit. Het boeit me en ik kijk naar hem. Ik vind het fijn om opa te bestuderen, terwijl hij uit de Bijbel voorleest. Drie keer per dag doet hij dat. Na iedere maaltijd. Daar kan ik niet altijd bij zijn, maar ik probeer zo vaak mogelijk te luisteren. Dan laat ik de woorden tot me doordringen, al begrijp ik ze niet altijd.

In gedachten zie ik dit beeld nog steeds voor me; het zit als een plaatje in mijn hoofd. Het huis waar ik als kind zo graag kwam. De grote keuken waar de maaltijden plaatsvonden en de Bijbel openging. Opa's abrupte overlijden maakte een einde aan deze bijzondere momenten, maar het beeld is nooit uit mijn hoofd verdwenen. Sinds opa's overlijden en oma's verhuizing bad ik iedere avond of God ervoor wilde zorgen dat ik ooit daar, in hun huis op de dijk, kon wonen.

Maar er was een tijd dat ik de herinneringen in mijn hoofd wilde vergeten; dat ik ze wegstopte. Dat was een tijd waarin er in mijn leven geen of weinig ruimte voor God was en ik weinig of helemaal niet uit de Bijbel las. Ik bleef liever ver van God. Ik wilde niet denken aan mijn lieve grootouders die me lieten zien hoe je de Bijbel en je geloof leeft en het ontzag en de vreugde waarmee zij de Bijbel ter hand namen. Ik parkeerde het plaatje van die bijbelleesmomenten aan de keukentafel op de zolder van mijn herinneringen en zette op de deur: *Gesloten. Verboden toegang.*

De Bijbel van mijn jeugd

Als kind kwam ik iedere week in de kerk. Daar bad ik dan of ik God trouw mocht blijven en ik luisterde gretig naar de verhalen over de gebeurtenis-

sen in de Bijbel en over de mensen die in de Bijbel voorkomen. Soms zag ik mezelf zitten aan de voeten van Jezus bij het meer van Galilea. In mijn verbeelding keek ik naar Hem op en luisterde ik naar zijn zachte stem. Gezang 463 uit het Liedboek voor de kerken (1973) verwoordt wat ik voor me zag.

*O Heer die onze Vader zijt,
vergeef ons onze schuld.
Wijs ons de weg der zaligheid,
en laat ons hart, door U geleid,
met liefde zijn vervuld.*

*Geef dat uw roepstem wordt gehoord,
als eenmaal bij de zee.
Geef dat ook wij uw nodend woord
vertrouwen, volgen ongestoord,
op weg gaan met U mee.*

*O vrede van Tiberias,
o heuvels in het rond,
waar Jezus in het zachte gras
de mensen liefhad en genas,
en in hun midden stond.*

Ik kon dit lied wel dromen. Ik zag het helemaal voor me: Jezus die zo goed is en liefdevol is, te midden van de mensen bij het meer. Ik hoorde Hem de mensen roepen. Ik keek toe terwijl Hij mensen aandacht gaf en zelfs genas. De dominee vertelde dat Hij rondom het meer van Galilea de mensen leerde hoe zij met God konden leven. Ook haalde Hij mensen terug van hun verkeerde wegen. De verhalen kwamen binnen en ik was dankbaar dat God zo genadig is dat Hij zondige mensen blijft roepen.

Veel mensen vinden 'genade' een moeilijk woord. Maar van kinds af aan heb ik geen moeite gehad met het woord. Als er iemand boven op mij zat en me kietelde, riep ik: 'Genade!' Dan gaf ik mij over. Zo gaat het ook in vechtpartijen en zelfs in oorlogen. Als iemand om genade vraagt, mag hij vrijuit gaan, althans in de meeste gevallen. Als mensen anderen genade kunnen geven, dan wil God zeker genadig zijn. Hij is groter, sterker en heiliger dan mensen. Als je Hem vraagt om genade, maakt Hij je vrij. Dan mag je zijn kind zijn. Daar was ik als kind van overtuigd en ik hoopte dan ook dat

anderen zouden vragen om zijn genade en naar Hem zouden terugkeren. Thuis las ik regelmatig uit de kinderbijbel van Anne de Vries (*Groot vertelboek voor de Bijbelse geschiedenis*). Er stonden veel mooie platen in en ik keek er graag naar. En ja, vooral de plaat waar Jezus op de berg zit en alle mensen aandachtig luisterend voor Hem zitten. Deze plaat straalde zo veel rust uit! Maar er was ook een plaat die ik vreselijk vond, die van Barabbas en Jezus. Daarop stond het volk dat moest kiezen tussen hen beiden. Ze moesten kiezen tussen een slechte man, moordenaar en misdadiger, en Jezus. En ze kozen ervoor dat Jezus moest sterven. Hoe oneerlijk!

Maar het werd nog erger. Want daarna kwam nog een nare plaat; deze keer een met Jezus die bezwijkt onder het zware kruis dat Hij moet dragen. Iemand moet Hem helpen en deze man heet 'Simon van Cyrene'. Hij moet, of hij wil of niet. En als de stoet weer verdergaat naar de plaats waar de terechtstelling zal plaatsvinden, loopt hij in Jezus' voetstappen, met het kruis op zijn schouder, alsof hij zelf ook een veroordeelde is. Ik huiverde bij het zien ervan, maar ik bleef hopen op een goede afloop. Zo gaat het tenslotte altijd bij God. Hij laat alles uiteindelijk goed aflopen. Toch twijfelde ik: gold dat ook voor het aardse leven van Jezus?

Op de bladzijde erna zag ik echter de afschuwelijkste plaat ooit. Daarop stond Jezus die aan een kruis tussen twee andere kruizen hangt. De twee mannen naast Hem zijn met touwen aan hun kruizen gebonden. Jezus is echter vastgespijkerd. Ik wilde het niet zien, maar toch bleef ik kijken. Ik weet nog dat ik dacht: waar is God? Erbij stond geschreven: 'Drie uren duurde dat nameloos lijden. En zo vreselijk werd toen zijn benauwing, dat Hij uitriep met luider stem: "Eli, Eli, lama sabachtani?" Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' Vreselijk vond ik het en ik wilde het liefst gauw de bladzijde omslaan en verder lezen over de opstanding. Maar ik deed het niet en las: 'Die roep werd in de hemel gehoord. De duisternis trok op, de zon kwam terug. En ook het licht van Gods nabijheid kwam terug en vervulde Jezus' hart. Gods toorn was gestild. Hij zag weer in liefde neer op zijn Zoon. Toen wist Jezus dat zijn strijd was volstreden en dat Hij overwonnen had door zijn volledige overgave.' Daarna kreeg Jezus dorst en iemand bracht een spons naar zijn lippen. Vervolgens stond er in de kinderbijbel: 'Toen keerden zijn krachten weer en luid klonk zijn stem over Golgotha: "Het is volbracht!" Nu was er geen angst meer en geen pijn. Het was volbracht, het grote werk dat de Vader in de hemel Hem had opgedragen. Nu mocht de dood komen. Ook in die dood zou de Vader voor Hem zorgen. Aan Hem vertrouwde Jezus Zich toe. Jezus sprak: "Vader, in

Uw handen beveel Ik Mijn geest." Het klonk als het avondgebed van een kind. Toen boog Hij het hoofd en gaf de geest.'

Nadat ik dat had gelezen, bad ik iedere avond tot God of Hij mijn zonden wilde vergeven en of ik voor altijd bij Hem zou mogen zijn. Maar de kruisdood van Jezus Christus bleef onbegrijpelijk voor me. Ik snapte niet waarom Hij die niets verkeerd had gedaan, moest sterven.

Afstand

In de jaren daarna, na opa's plotselinge dood, nam ik steeds meer afstand van God. Zo wilde ik niet meer naar de kerk. Iedere zondagmorgen probeerde ik in mijn bed te blijven, wat steeds een grote strijd tussen mijn ouders en mij opleverde, en door mij bleven ook zij vaker thuis dan voorheen. Het was alsof het geloof in ons gezin instortte. Ik was namelijk niet de enige die moeite had met het overlijden van mijn opa. Zijn sterven had invloed op ons hele gezin.

Ook namen mijn vrienden me in die tijd mee naar allerlei uitgaansgelegenheden waarvan mijn ouders niet wilden dat ik daar kwam. Ik belandde in een fase van tieneropstandigheid en zette me af tegen al het gebruikelijke en vanzelfsprekende. Zo bekladde ik tijdens godsdienstles op de middelbare school de bijbel die ik bij het afscheid van de basisschool had gekregen. En toen de godsdienstleraar mij de tip gaf om ook de Koran te lezen, ging ik daar gretig op in. Ik was benieuwd naar het heilige boek van deze godsdienst. Ook dacht ik: misschien kan ik dan voorgoed afscheid nemen van de Bijbel.

Toen ik begon met lezen, voelde het vreemd. Ik herkende veel verhalen; de verhalen in de Koran lijken op de gebeurtenissen die in het begin van de Bijbel beschreven staan. Toch zijn ze anders, ontdekte ik. Ze lijken wel 'verbeterd'. Alle vreemde eigenschappen van bijbelse figuren of lastige situaties waarin de hoofdpersonen zich in de bijbelverhalen bevonden, zijn 'opgelapt', 'beter gemaakt'. Zo wint Jozef direct van de vrouw van Potifar. De leugen dat hij haar verleidt, wordt direct ontmaskerd en Jozef treft geen blaam.

Tijdens het lezen kreeg ik de indruk dat dit boek een herschreven compilatie

is van veel bijbelse gebeurtenissen. Deze compilatie laat echter alle mogelijke menselijke en vooral mannelijke zwakheden die in de Bijbel naar voren komen buiten beeld. Een gevoel van gemis en heimwee greep me aan en langzaam drong tot me door dat er een beter boek is. Ik begon terug te verlangen naar de Bijbel.

10 krachtige manieren om bijbel te lezen

1. Wees gemotiveerd om te lezen

Je houdt het niet vol om de Bijbel te lezen omdat iemand anders - een ouder, de predikant of vul zelf maar in - dat tegen je zegt. Bijbellesen houd je alleen vol, als je zelf gemotiveerd bent. Op de komende pagina's probeer ik je kort te vertellen hoe mijn eigen motivatie tot stand is gekomen. Ik hoop dat het je helpt om er zelf ook over na te denken: wat is mijn beste reden om de Bijbel te lezen? Vanuit welke persoonlijke motivatie houd ik het vol?

Het is goed

Op een dag fietste ik langs het graf van mijn opa en ik keek naar boven. Grote wolkenpartijen trokken voorbij, maar ineens ging de hemel open en zag ik mijn opa. Zijn vriendelijke gezicht straalde van vreugde en hij zwaaide enthousiast naar me. Toen zag ik meer. Hij was niet alleen. Er verschenen meer mensen die naar me zwaaiden en me aanmoedigden. Vol verbazing en uit het veld geslagen fietste ik verder. 'Maak je geen zorgen,

het zit goed met mij,' had mijn opa vlak voor zijn sterven gezegd en ik had het gezien, het was inderdaad goed met hem.

Dat maakte dat ik de gesloten zolder in mijn hoofd weer opende. De herinneringen mochten terugkomen. Ik zag hem weer uit de Bijbel lezen, zag weer die bijzondere uitstraling. Heiligheid, ontzag, veiligheid, liefde en trouw. Deze woorden omschrijven wat ik in gedachten zag. Deze woorden zeggen echter niets over hemzelf, ze beschrijven wat de Bijbel bij hem uitwerkte. Het zijn de woorden in dit wonderbaarlijke boek die ervoor zorgen dat God bij je binnenkomt.

Ondanks deze ervaring, bleef ik mijn best doen om God tegen te houden. Vanwege de dood van mijn opa wilde ik God de deur wijzen en dat maakte me duidelijk dat ik Hem diep in mijn hart toch verweet dat Hij opa had weggenomen. Maar toen dacht ik: waarom zou ik Hem die mijn dierbare opa heeft opgenomen in zijn hemelse woning tegenhouden? Ik ging terug naar het graf en las wat er op de grafsteen stond: 'Heil hem wien God een plaats bereidt in zijn verheven woning.' (Ps. 91:1, berijming 1968) Op de grafsteen naast die van hem las ik: 'Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen.' (Ps. 91:1 NBG-51) Zijn lievelingsteksten omringden hem.

Thuis haalde ik mijn bekladde bijbel uit de boekenkast. Ik blies het stof van de kaft en begon te lezen. Niet lang daarna ging ik naar de plaatselijke christelijke boekhandel en zocht boeken die mij konden helpen om de Bijbel te lezen. Ik wilde alles van begin tot einde lezen. Ik begon in het Nieuwe Testament met het evangelie van Johannes. De woorden in die boeken waren als brood voor een hongerige maag. Ik wilde eten en bleef eten. Vervolgens besloot ik een nieuwe bijbel te kopen, want de woorden 'heiligheid', 'ontzag', 'veiligheid', 'liefde' en 'trouw' passen niet bij de krasen en tekeningen, vond ik. Met de nieuwe bijbel begon ik als het ware met een schone lei. Een nieuwe start.

Na enkele dagen lezen kwam ik aan bij de kruisdood van Jezus en de plaat uit de kinderbijbel verscheen weer in mijn gedachten. Er was echter een groot verschil. In plaats van afschuw en machteloosheid ervoer ik dankbaarheid en ontzag. Jezus was helemaal geen willoos slachtoffer van het volk of van de laffe Pilatus geweest. Hij had tenslotte zelf gezegd over zijn leven: 'Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf, Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.' (Joh. 10:18) Aan het kruis had Jezus de macht van de dood verslagen en alleen daardoor kon ik genade aan God vragen.

Sinds dat besef is de Bijbel het belangrijkste boek in mijn leven. Dit boek brengt God dagelijks in mijn leven. Door de Bijbel spreekt Hij iedere dag. Ik wil leven met de Bijbel!

- ◇ *Wat is jouw verhaal met de Bijbel?*
- ◇ *Herken je de herinneringen van vroeger? Maar misschien ook de afstand die er later ontstond?*
- ◇ *Waarom ben je toch dit boek over de Bijbel gaan lezen; welk verlangen heb je?*

10 krachtige manieren om bijbel te lezen

2. Wees dankbaar voor Gods Woord

Het is ook behulpzaam voor jezelf om erbij stil te staan wát de Bijbel eigenlijk is. Het is niet zomaar een boek. Het zijn woorden die we van God hebben gekregen. Dat motiveert natuurlijk ook! Als je van God houdt en met Hem wilt leven, pak je daar je bijbel bij. Op de komende pagina's vertel ik iets over het unieke van de Bijbel.